

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – Vloga strukturne in kohezijske politike EU pri inovativnem in pametnem preoblikovanju gospodarstva**(raziskovalno mnenje)**

(2020/C 429/21)

Poročevalec: **Gonçalo LOBO XAVIER**

Zaprosilo	18. februar 2020 – pismo Petra ALTMAIERJA, nemškega zveznega ministra za gospodarstvo in energijo
Pravna podlaga	člen 304 PDEU
Pristojnost	strokovna skupina za ekonomsko in monetarno unijo ter ekonomsko in socialno kohezijo
Datum sprejetja mnenja strokovne skupine	20. 7. 2020
Datum sprejetja mnenja na plenarnem zasedanju	18. 9. 2020
Plenarno zasedanje št.	554
Rezultat glasovanja (za/proti/vzdržani)	217/0/3

1. Sklepi in priporočila

1.1 EESO poziva Evropsko komisijo, naj kohezijsko politiko obravnava kot temeljno orodje za spopadanje z velikimi izzivi, ki jih je povzročila pandemija COVID-19. Hiter odziv je ključnega pomena, zato je treba finančna sredstva za pomoč in podporo državam članicam dodeliti v skladu z ustreznimi merili, vendar brez obotavljanja. Evropa bolj kot kdajkoli prej potrebuje različen pristop k reševanju istega izziva.

1.2 Zaradi vpliva koronavirusne krize so potrebni odločni in jasni ukrepi za obnovo evropskega gospodarstva. Posledice za javno zdravje ter gospodarske, družbene in politične ukrepe je težko meriti in vpliv na države članice bo različen. EESO se strinja, da morajo biti prednostne naloge nemškega predsedstva osredotočene na nove okoliščine, in poziva k ukrepom za zaščito delovnih mest in socialnih pravic po vsej Uniji.

1.3 EESO meni, da je treba pri vsakem načrtu za okrevanje Evrope upoštevati posledice te krize, zlasti odvisnost Evrope od drugih gospodarstev, kar zadeva določene proizvode in storitve. Jasno je, da mora Evropa razmisliti o svoji trgovinski politiki, spodbujati inovacije in izkoristiti strategijo pametne specializacije, ki temelji na regijah in sektorskem industrijskem pristopu. Kohezijska politika je bila v preteklosti bistvena pri ustvarjanju ustreznih pogojev za industrijo, raziskave in razvoj ter infrastrukturo za razvoj rešitev. Po mnenju EESO je zdaj potrebna še močnejša politika za podporo industrijam, da se preselijo nazaj v Evropo. Potrebna je ponovna industrializacija, ki jo je treba izvesti takoj.

1.4 Meni, da mora digitalizacija storitev še naprej ostati ena od prednostnih nalog vseh držav članic. Ta kriza je pokazala potrebo po enostavnejših in celovitejših storitvah za vse evropske državljane, zlasti tiste, ki potrebujejo več podpore. EESO razume, da se vidiki in izzivi v zvezi z digitalizacijo med državami članicami razlikujejo. Obstoječa infrastruktura je neustrezna in povečanje naložb v ta področja mora imeti prednostni pomen. Države članice je treba spodbujati k naložbam v boljšo infrastrukturo, ki bo ustvarila ustrezne pogoje za nova podjetja in nove storitve. Da bi to dosegli, so potrebni kreativni in enostavni finančni instrumenti.

1.5 EESO se strinja, da so še vedno potrebne naložbe v celostne širokopasovne sisteme, ki bodo podeželskim območjem omogočili, da razvijejo sodobno kmetijstvo in turistične dejavnosti. V instrumentih kohezijske politike je bila ta potreba zanemarjena ali pa so države članice enostavno spregledale obstoječe priložnosti v finančnih programih. Vlade držav članic je treba spodbujati k naložbam v širokopasovno infrastrukturo, da se omogoči razvoj nove oblike kmetijstva, novih turističnih dejavnosti in novih industrijskih panog.

1.6 EESO meni, da je zaradi posledic COVID-19 na družbo in gospodarstvo e-poslovanje ključnega pomena v tem novem načinu življenja. Zagotoviti bo treba različne možnosti tako za podjetja kot potrošnike. Ta novi pristop lahko koristi tudi malim in srednjim podjetjem, zato morajo biti strukturna sredstva dodeljena tako, da podjetjem omogočajo odkrivanje novih trgov in novih priložnosti. EESO poziva Evropsko komisijo, naj bo prožna pri reševanju teh izzivov, ki lahko podjetjem omogočijo, da se s partnerstvi in pametnimi naložbami uveljavijo na spletu in tako ne konkurirajo samo na notranjem trgu, temveč po vsem svetu. Gotovo so potrebna bolj trajnostna omrežja dobavnih verig, ki bodo podjetjem in potrošnikom olajšala sodelovanje.

1.7 EESO meni, da je nujno zaščititi mala in srednja podjetja ter njihovo trajnost. Zato je treba običajna, že obstoječa evropska orodja, kot je Evropski socialni sklad, uporabiti na zelo ustvarjalen, a enostaven način. Ta kriza očitno vpliva na stopnjo zaposlenosti in Evropa bo težko okrevala brez ustrezne strategije za usposabljanje in ponovno vključevanje oseb na trg dela. Tudi zaradi tega je treba pri postopku odločanja o uporabi finančnih instrumentov upoštevati dejstvo, da morajo mala in srednja podjetja še vedno izpolniti veliko birokratskih zahtev, da lahko izkoristijo te programe. EESO poziva k ukrepom za zmanjšanje obremenitev v zvezi s tem, s čimer bi malim in srednjim podjetjem omogočili, da to bolje izkoristijo.

1.7.1 Malim in srednjim podjetjem je treba zagotoviti ugodne dolgoročne pogoje kreditiranja in jim tako pomagati v tem težkem obdobju, kohezijski sklad pa bi bilo treba uporabiti za oblikovanje hitro odzivnega in učinkovitega finančnega instrumenta.

1.7.2 EESO poleg tega opozarja, da je treba okrepiti in ustvariti ustrezne pogoje za razvoj javnih naložb in mehanizmov za programe vseživljenjskega usposabljanja, s čimer bi omogočili, da ljudje svoja znanja prilagodijo potrebam sedanjega trga, in se hkrati pripravili na zagotavljanje novih znanj in spretnosti prihodnjim rodovom.

1.8 EESO se prav tako strinja, da je treba podpreti zeleni dogovor, in poziva Evropsko komisijo, naj državam članicam pojasni, kako je na primer mogoče 40 milijard EUR iz Sklada za pravični prehod uporabiti za razogljčenje gospodarstva. To je primer dobre zamisli in koncepta, ki bi ga bilo treba spodbujati med državami članicami, vendar še vedno ni najbolj jasno, kako to uresničiti.

1.9 EESO pozdravlja program REACT, v okviru katerega bo vloženi 55 milijard EUR v podporo kohezijski politiki, vendar poziva Evropsko komisijo, naj državam članicam nemudoma sporoči in pojasni pogoje in merila za razdelitev, saj je treba ta sredstva dodeliti do konca leta 2022. Sredstva programa REACT-EU bodo razdeljena med države članice glede na njihovo relativno gospodarsko uspešnost in obseg učinkov trenutne krize na njihovo gospodarstvo in družbo, vključno z brezposelnostjo mladih. Za doseg te rezultate pa so potrebne natančnejše informacije. Trenutno je nujneje zagotoviti izvajanje kot pa določiti znesek sredstev. Evropa potrebuje prilagodljiv, hiter in preprost program z lažjimi postopki, ki bo poenostavil dostop do financiranja ne glede na velikost podjetja, njegov izvor ali sektor, kadar sta glavni temi zaposlovanje in dodana vrednost.

1.10 EESO predlaga, da se pri oblikovanju regionalnih politik zagotovi posvetovanje in široko sodelovanje organizacij civilne družbe, da bi izkoristili praktično in ustrezno znanje deležnikov, s čimer bi lahko spodbudili izvajanje strategije. Zdaj je čas za vključitev socialnih partnerjev v opredelitev in izvajanje politike, da se zagotovi partnerski pristop, ki lahko omogoči dejanske spremembe.

2. Splošne ugotovitve

2.1 Nemško predsedovanje Evropski uniji bo potekalo v zelo posebnih okoliščinah in bo velik izziv za evropski projekt. Številni cilji predsedstva bodo morda spremenjeni zaradi razmer, povezanih s koronavirusom, kar bo vplivalo na razvoj ljudi, podjetij in industrije, odpornost Evrope po pandemiji pa bo postavljena na preizkušnjo.

2.2 Čeprav se lahko prednostne naloge vedno spremenijo, je mogoče ne glede na okoliščine ohraniti nekatere ključne ideje. Digitalizacija, proračunska tveganja in gospodarstvo pametne rasti so izzivi, ki so že bili v središču pozornosti.

2.3 Digitalizacija bo v ospredju skupaj s podatkovno politiko, umetno inteligenco in enotnim digitalnim trgom. Še naprej je treba zagotavljati odprtost notranjega trga, to ambicijo pa je mogoče razumeti v okviru razprave o evropskem načrtu okrevanja. Digitalni notranji trg se bo še naprej razvijal za izboljšanje evropske konkurenčnosti. EU je zavezana interoperabilnosti, standardizaciji in odprtokodni tehnologiji.

2.4 Trenutne razmere pomenijo tudi tveganje za povečanje gospodarskih in socialnih razlik, vključno z regionalnimi in teritorialnimi razlikami v državah članicah in med njimi. Spremembe povpraševanja in zmogljivosti poslovnega sektorja za okrevanje bodo zaradi različne sektorske specializacije asimetrično vplivale na regije in ozemlja v državah članicah. Seveda bodo po pričakovanih prizadete storitve, ki zahtevajo neposreden stik s potrošniki, zlasti v smislu izgube prihodkov in delovnih mest v malih in srednjih podjetjih.

2.5 Ponovna industrializacija na podeželskih območjih

2.5.1 Države članice z večjim fiskalnim manevrskim prostorom lahko zagotavljajo bolj velikodušno in dolgotrajno podporo podjetjem in gospodinjstvom. Poleg tega bodo lažje absorbirale višje javnofinančne primanjkljaje in ravni dolga glede na vse večjo potrebo po zagotavljanju kakovostnega zdravstva in trajnega socialnega varstva osebam, ki jih je prizadela kriza. Na splošno se bodo države članice soočale z razlikami v zmožnostih financiranja naložb, ki so potrebne za ponovni zagon gospodarstev, ter zelenega in digitalnega prehoda. Te razlike bi lahko privedle do izkrivljanja enakih konkurenčnih pogojev na enotnem trgu in večjih razlik v življenjskem standardu.

2.6 Jean-Claude Juncker je dejal: „V tej Uniji ni dovolj Evrope. In v tej Uniji ni dovolj unije.“ Sedanja kriza je znova pokazala, da mora v težkih časih vsak poskrbeti zase. Začasne prepovedi izvoza zaščitenega blaga nekaterih držav članic in zapiranje meja, ki jih zdaj doživljamo, so zelo nacionalen odziv na svetovno krizo, kar je zaskrbljujoče. Kohezijska politika bi lahko te učinke popravila.

3. Kohezijska politika kot prednost Evrope pri spodbujanju enotnega trga

3.1 Enotni trg je osrednji del Evropske unije. Učinkovit enotni trg bi moral državljanom EU omogočiti večjo izbiro storitev in izdelkov ter boljše možnosti zaposlitve. Enotni trg bi moral spodbuditi trgovino in konkurenco ter je temeljnega pomena za zeleno in digitalno preobrazbo EU. Ustrezna in uravnotežena kohezijska politika je ključna za dokončanje enotnega trga.

3.2 Kljub številnim razlikam med državami članicami ostaja kohezijska politika ključni mehanizem za uravnotežen razvoj, ustvarjanje priložnosti in dvig standardov. Pomembno si je zapomniti, da kohezijska politika temelji na evropski solidarnosti in ima učinke v vseh državah članicah: tako tistih, ki so upravičenke do financiranja, kot tistih, ki so neto plačnice.

3.3 Prav tako je pomembno, da se sprejmejo posebni ukrepi za reševanje izziva, ki ima različne učinke v različnih državah članicah. Evropa bolj kot kdajkoli prej potrebuje različen pristop k reševanju istega izziva. Države članice bodo potrebovale različne ravni podpore, kar je glavna prednost učinkovite kohezijske politike: pametno in učinkovito ukrepanje za obravnavanje različnih učinkov, na primer tistih, ki so posledica koronavirusne krize.

3.4 EESO meni, da mora biti evropska industrijska politika dobro usklajena ter upoštevati sedanje izzive zaradi pandemije COVID-19 in razmere po njej, pa tudi vidika digitalizacije in trajnostnosti.

3.4.1 Opredeliti in podpirati je treba glavne industrijske panoge in sektorje, od človeških virov do raziskav, kar bo privedlo do evropske industrijske politike, ki bo ščitila te strateške sektorje na trgu in zagotavljala zanesljivo oskrbo s ključnimi proizvodi med pandemijo, kot so respiratorji, maske in drugo.

3.4.2 Evropa mora financirati dejavnosti, ki izpolnjujejo dve merili: vračanje strateške proizvodnje za zagotovitev neodvisnosti Evrope, zlasti kar zadeva varovanje zdravja in zdravstvene službe, ki zagotavljajo kakovostna delovna mesta, pa tudi osredotočanje na trajnostne naložbe, ki so družbeno odgovorne in okolju prijazne. Mala in srednja podjetja bi lahko imela tako kot velika in socialna podjetja ključno vlogo pri prestrukturiranju evropskega proizvodnega sistema.

3.5 Mala in srednja podjetja ter organizacije civilne družbe bi morali biti v središču pozornosti, usmerjene na odpornost in okrevanje. Kohezijske programe je treba prestrukturirati na precej enostavnejši in učinkovitejši način, da bodo lahko mali in srednji upravičenci imeli resnično korist od njih.

3.6 Turizem in kultura sta dva ključna sektorja, ki ju je pandemija močno prizadela. Evropski skladi bi se morali osredotočiti na določanje orodij za podporo podjetjem, ki delujejo v turističnem in kulturnem sektorju, z inovacijami, digitalno preobrazbo ter medsektorskim sodelovanjem.

4. Kohezijska politika in razmere po pandemiji COVID-19

4.1 Nenavadne okoliščine koronavirusne krize so velika preizkušnja za kohezijsko politiko. Načrti za okrevanje držav članic morajo bolj kot kdajkoli prej odražati vrednote teritorialne kohezije, kot so digitalizacija, boj proti podnebnim spremembam ter socialno vključenost. Ta politika je ključna za sistematičen in zanesljiv načrt okrevanja za Evropo in vse države članice EU, ne glede na njihovo velikost ali druge značilnosti.

4.2 Eden od najbolj kritičnih vidikov strategije za okrevanje je finančni okvir kohezijske politike. Pandemija je bolj kot kdajkoli prej razkrila in celo zaostрила neenakosti med državljani in državami članicami. Čeprav so vsi enako izpostavljeni virusu, se državljani, družbe in države članice z njim različno spopadajo. Slabo finančno stanje, ki je posledica te krize, bo močno vplivala na določene države ter dele družbe, kar je treba pri evropskem odzivu upoštevati.

4.3 Sodelovanje bo ključnega pomena za rezultate. Zdaj ni čas za kritiziranje prejšnjih ukrepov, temveč se je treba zazreti v sedanost in osredotočiti na prihodnost z dogovorjenimi glavnimi cilji, ki se lahko ohranijo tudi v teh kritičnih razmerah.

4.4 Škoda, ki jo je koronavirusna kriza povzročila evropskemu projektu in svetu, bo povečala škodo, ki jo je povzročil izstop Združenega kraljestva iz EU. To bi lahko pomenilo, da se bodo po koncu pandemije povečale razlike med državami EU v gospodarskem razvoju, socialnih jamstvih in ravni blaginje.

4.5 Za izhod iz krize ni ene same rešitve, vendar se je v preteklosti za odpravljanje razlik in ustvarjanje solidarnosti med vsemi državami članicami uporabljala ustrezna in uravnotežena kohezijska politika.

4.6 Okrevanje Evrope bi moralo temeljiti na solidarnostnem načelu, vendar je še vedno treba popraviti pretekle napake. Državam članicam s čezmernim javnim dolgom je treba pomagati, da pospešijo trajnostno okrevanje, pri čemer mora ta podpora združevati močne politike in uravnoteženo ukrepanje, ki temelji na priporočilih za posamezne države v okviru evropskega semestra. Čas je za odločne ukrepe, ne pa za razmišljanje o političnih koristih na nacionalni ravni.

4.7 Zeleni dogovor je še vedno pomemben in po mnenju EESO so njegovi glavni cilji bistveni, da Evropa doseže vodilni položaj v številnih vidikih svetovnega izziva.

4.8 V tem smislu EESO toplo pozdravlja in v celoti podpira predloge, ki jih je Evropska komisija vključila v načrt Next Generation EU, vključno s programom REACT-EU, in splošni proračun EU za obdobje 2021–2027. Medtem ko program REACT-EU nadaljuje in krepi odziv in ukrepe za odpravo krize v okviru nove kohezijske politike, EESO odločno priporoča **odpravo vseh upravnih ovir in bremen**, tako v državni kot evropski javni upravi, da bodo lahko prizadevanja osredotočena na reševanje težav, povezanih z epidemijo.

4.9 EESO je zato trdno prepričan, da bo program REACT-EU v prvih ključnih letih okrevanja spodbudil naložbe in omogočil zgodnjo finančno podporo, in sicer z vložitvijo dodatnih sredstev v realno gospodarstvo. **Ohranitev in ustvarjanje delovnih mest, zlasti za mlade, ter podpora naložbam za mala in srednja podjetja so ključni** sektorji, ki potrebujejo podporo z dodatnim financiranjem iz REACT-EU.

4.10 Prednostne naloge za naložbe po koronavirusni krizi morajo upoštevati neenakomeren vpliv pandemije na nekatere segmente prebivalstva, predvsem starejše, invalide, migrante in begunce ter romsko skupnost. Izjemno pomembno bo, da se tem skupnostim zagotovi pomoč pri vračanju v stabilne razmere in prepreči njihova zapostavljenost pri okrevanju iz prihodnje krize, kot se je zgodilo pri zadnji finančni krizi v Evropi.

5. Evropski semester in priporočila za posamezne države

5.1 Evropski semester se bo moral spoprijeti s številnimi izzivi, ki so zaradi sedanje krize postali še pomembnejši. Med temi izzivi sta pomanjkanje odgovornosti za predlagane reforme in počasnejše izvajanje priporočil za posamezne države.

5.2 Vključenost organizirane civilne družbe v evropski semester je zato temeljnega pomena, saj soodgovornost deležnikov za reforme izboljša njihovo izvajanje in pomaga pri doseganju pozitivnih rezultatov.

5.3 Proces evropskega semestra bo imel vse pomembnejšo vlogo pri spremljanju in ocenjevanju ukrepov, določenih v okviru „Next Generation EU“. Po mnenju EESO bi morale biti očitno, da imajo gospodarski in socialni partnerji ter organizacije civilne družbe pomembno vlogo v tem procesu.

5.4 Partnerji civilne družbe, lokalni akterji in združenja morajo biti skupaj z Evropskim parlamentom vključeni v vse odločitve o porabi sredstev za okrevanje in pri naknadnem preverjanju, ali je bil denar porabljen v interesu evropske javnosti. Obvezno sodelovanje je ključno za zagotovitev, da bodo sredstva dosegla projekte, ki bodo obnovili evropsko gospodarstvo in mu pomagali pri okrevanju.

6. Učinkoviti instrumenti kohezijske politike

6.1 Kohezijska politika je sodobna, učinkovita in prožna naložbena politika EU. Na eni strani z večletnimi programi ponuja odgovor na dolgoročne izzive. Na drugi strani pa je lahko v razmerah kriznega upravljanja, s kakršnimi se srečujemo zdaj zaradi COVID-19, zelo prožna, saj hitre spremembe v sistemu izvajanja politike pomenijo, da se državam članicam zagotovi (začetna) pomoč v višini 8 milijard EUR.

6.1.1 Kohezijska politika pomembno vpliva na gospodarstva držav članic. Pričakuje se, da bo BDP v državah članicah EU-13 na koncu obdobja izvajanja za približno 3 % višji, zahvaljujoč ukrepom kohezijske politike med letoma 2014 in 2020. Vpliv na manj razvite regije EU je prav tako velik. Do konca programskega obdobja naj bi na primer BDP v nekaterih manj razvitih madžarskih regijah zrasel za več kot 8 % več kot bi brez kohezijske politike.

6.1.2 V gospodarski in finančni krizi imajo sredstva EU stabilizacijsko vlogo in zagotavljajo višjo raven javnih naložb na številnih področjih politike, od velikih infrastrukturnih projektov do financiranja malih in srednjih podjetij ter usposabljanja delavcev in brezposelnih.

6.1.3 V letih 2021–2027 bo kohezijska politika še naprej podpirala vse regije v vseh državah članicah in financirala širok nabor naložb, ki bodo regijam znotraj EU pomagale pri učinkovitem obravnavanju dvojnega prehoda na področju tehnoloških sprememb in podnebnih ciljev, vključno s povsem novimi pobudami, kot je Sklad za pravični prehod.

6.2 Predlog prihodnje kohezijske politike temelji na treh ključnih načelih:

6.2.1 Politika za vse regije: tri četrtine naložb kohezijske politike se osredotoča na najmanj razvite regije, hkrati pa se ohranijo sredstva za regije v industrijskem prehodu in za najbolj oddaljene regije EU. Poleg tega je bilo povečano čezmejno sodelovanje in okrepljena vloga mest, metropolitanskih območij in lokalnih pobud, nova prednostna naloga pa je bila približati Evropo državljanom. Kljub splošnemu zmanjšanju proračuna EU bi morali sredstva še naprej usmerjati na najrevnejše države članice in regije. To je v predlogu Komisije še bolj poudarjeno kot v sedanjem obdobju in najrevnejše države članice še vedno prejmejo veliko več kot razvitejše države članice. Podpora bo zagotovljena na področjih, ki jo najbolj potrebujejo – 62 % sredstev za delovna mesta in rast je bilo namenjenih za manj razvite regije (v letih 2014–2020 je bil ta delež 52 %). Kljub proračunskim omejitvam je bilo mogoče zagotoviti realno večje dodelitve za manj razvite regije (+ 8 %) in regije v prehodu (+ 17 %) glede na sredstva, dodeljena leta 2018. To je bistvo kohezijske politike: uresničevanje načela solidarnosti.

6.2.2 Sodobnejša politika: tri četrtine naložb je namenjenih pripravi regij na dvojni prehod v digitalno, sodobno gospodarstvo in podnebno nevtralno, krožno gospodarstvo, kar sta ključna izziva, s katerima se bo naša družba spopadala v prihodnjem desetletju. Ta nujna usmeritev se odraža v več ukrepih za izboljšanje kakovosti in učinka naložb: na primer vzpostavitev omogočitvenih pogojev, prilagojenih naložbam, da se zagotovi obstoj osnovnih pogojev za uspeh.

6.2.3 Enostavnejša in bolj dinamična politika: predlaganih je 80 upravnih poenostavitev za racionalizacijo pravil na vseh področjih, od vzpostavitve programov do revizij in postopkov vračil, da se v enem pravilniku zagotovijo jasna in enostavna pravila za sedem skladov EU, ki se izvajajo v okviru deljenega upravljanja. Ta enotni pravilnik bo olajšal delo tako vodjem programov kot upravičencem ter omogočil sinergije med sedmimi skladi ter tudi z drugimi instrumenti iz nabora proračunskih orodij EU, kot so skupna kmetijska politika, inovacijski program Obzorje Evropa, instrument EU za učno mobilnost (Erasmus+) in program za okolje in podnebne ukrepe LIFE.

6.3 Vse to bo skupaj z nadaljnjim vzpostavljanjem upravnih zmogljivosti omogočilo hitrejši in boljši začetek novih programov.

6.4 Na kratko, nova kohezijska politika bo bolj ciljno usmerjena in bo zagotovila večjo dodano vrednost EU, pri čemer ne gre samo za vprašanje obsega, temveč tudi rezultatov.

6.5 Hkrati bo potrebnih več prizadevanj lokalnih organov v smislu večje odgovornosti pri izvajanju projektov, ki jih financira EU. To pomeni, da se bo raven nacionalnega sofinanciranja vrnila na ravni pred krizo. Manjša stopnja sofinanciranja bi lahko povzročila napetosti v javnih proračunih, vendar jo je treba videti tudi kot priložnost za boljše projekte ter večje prevzemanje odgovornosti. Enako velja za že omenjeno okrepljeno tematsko osredotočenost na ključne cilje politike, ki ustrezajo evropskim prednostnim nalogam in izzivom, kot sta pametna in zelena Evropa.

6.6 Da bi se to uresničilo, mora Evropa obravnavati premalo učinkovito obveščanje o kohezijski politiki, ki prepogosto spremlja projekte, financirane v okviru te politike. EESO se sicer zaveda različnih smernic Komisije o obveščanju, ki so v veljavi, vendar je očitno, da te še zdaleč ne zadoščajo. Pogosto je zelo malo ljudi seznanjenih, če sploh so, z izvedbo posameznih projektov oziroma z dejstvom, da jih je financirala EU, zato je kohezijska politika premalo cenjena ali pa sploh ni.

6.7 EESO poziva Komisijo, naj nadaljuje prizadevanja za pregled sedanjih obveznosti glede obveščanja javnosti in jih bistveno poveča, pri čemer naj upošteva sodobne digitalne komunikacijske kanale, ki so v polnosti vključeni v digitalno agendo. Najboljše projekte bi bilo treba uporabiti kot praktične primere za spodbuditev obsežnejšega in učinkovitejšega črpanja sredstev.

6.8 EESO poziva Komisijo, naj v sodelovanju z vsemi zadevnimi partnerji, tudi organizacijami civilne družbe, lokalnimi akterji in javnostjo, razvije strateški načrt za obveščanje. Države članice in upravičenci si morajo bolj kot kdajkoli prej prizadevati za učinkovitejše obveščanje o dobri praksi in boljši dostop do nje.

V Bruslju, 18. septembra 2020

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Luca JAHIER
